

Publicerad 2006-08-07 22:41 av Lindah

Nattbrott

Klockan 00.08 på mina torsdagsnätter
när huden är klibbig av bortglömda ansiktsmasker
och jag fortfarande älskar att kökslampan är sned
Med ett leende i hallspegeln

hastighetsvärkande uppskattningsblickar som drogar egot för varje dag
för jag har lärt mig att älska min skrikande kroppsbild
ja lite lagom på prov i alla fall
Det är ungefär då i min lånhyrda etta
med morgonrocksensammad gråt

som jag

rastlöshetstrevar och spränger mitt hjärta
med minnesmusik som straff
för att jag ska smärta mig igenom alla sanningar jag kvävs i
alla ögonblicksskärvade liv
som jag taggtrådsförpackat
i bortlevda månader
som jag almanacksräknar mig tillbaka
tillbaka
tillbaka till nakenhetsoss

vilket oss

och jag skrattar mot väggen
ett sådant där beskthärdat skavt skratt du vet

Och jag har kvar våra palmer från Staden vi samlevde
jag vattnar dem bara inatt
\"Med sorgdränkta kärleksblå tårar?\" skulle du nog säga nu
med ett halvförstående leende åt min nötta poesiironi
som om du vore anledningen till att jag lyfter min penna inatt
och ordandas

men nej

för när nattkindben speglas och ansiktsmask stelnar
och jag vuxenlivsvärms som ett barn

[IKEAplädsnätter och trotsighetsvador du vet]
så är jag faktiskt
ganska jävla nöjd med mina livskonturer
ändå

[det är ett val

jag har glödgat min ryggrad]

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lindah med Poeter.se id #3093 innehar upphovsrätten